



KANCELARIA SENATU
BIURO LEGISLACYJNE

Opinia

o ustawie o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych

(druk nr 1137)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 grudnia 2009 r. (sygn. akt K 7/08), stwierdzającego niezgodność przepisu art. 15 ust. 2a ustawy 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 884, z późn. zm.; dalej jako: ustawa lub ustawa o podatkach i opłatach lokalnych) z Konstytucją.

Przepis art. 15 ust. 2a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowi, że opłacie targowej nie podlega sprzedaż dokonywana w budynkach lub częściach budynków, z wyjątkiem targowisk pod dachem oraz hal używanych do targów, aukcji i wystaw.

Trybunał Konstytucyjny zarzucił temu przepisowi niejednoznaczność określenia przedmiotu opodatkowania. Trybunał zauważył, że w świetle definicji „budynku”, ujętej w art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, budynkiem jest „obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, posiadający fundamenty oraz dach”. Takimi budynkami będą więc również „targowiska pod dachem” i „hale używane do targów, aukcji i wystaw”. Tyle że posługując się wykładnią językową art. 15 ust. 2a ustawy, nie sposób ustalić, które budynki można zakwalifikować do wskazanych kategorii. „Brak definicji normatywnej powyższych zwrotów prawnych powoduje zwłaszcza istotne trudności ze wskazaniem kryteriów, na podstawie których można odróżnić budynki lub części budynków, w których sprzedaż nie podlega opłacie targowej, od «targowisk pod dachem», które (...) [mimo iż są budynkami lub częściami budynków] podlegają opłacie targowej.” Wobec niejasności powołanego przepisu (przede wszystkim w tej w części, w jakiej odnosi się on do

targowisk pod dachem) nie można było zatem przewidzieć skutków prawnych wszystkich sytuacji faktycznych związanych z prowadzeniem handlu.

Ustawa usuwa z treści przepisu najbardziej niejasną część, rozszerzając wyłączenie z opłaty targowej na każdą sprzedaż dokonywaną w budynkach lub ich częściach.

Jednocześnie ustawa likwiduje zwolnienie z opłaty targowej podmiotów, które są podatnikami podatku od nieruchomości w związku z przedmiotami opodatkowania położonymi na targowiskach.

Przedmiotowa ustawa ma wejść w życie z dniem 19 czerwca 2011 r., a więc w dniu, w którym utraci moc zakwestionowany przez Trybunał Konstytucyjny przepis art. 15 ust. 2a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 86. posiedzeniu w dniu 4 marca 2011 r. w oparciu o przedłożenie senackie (druk nr 3688). Projekt był przedmiotem prac sejmowych Komisji Finansów Publicznych i Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej.

Komisje wprowadziły do projektu ustawy poprawki polegające na:

- a) odejściu od zasady, że targowiskiem jest miejsce wskazane w uchwale rady gminy,
- b) odstąpieniu od uchylenia przepisu podkreślającego niezależność opłaty targowej od innych świadczeń (art. 15 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych),
- c) skreśleniu przepisu dającego radom gminy wyraźną podstawę do różnicowania stawek opłaty lokalnej.

Ponadto komisje wprowadziły kilka poprawek techniczno-redakcyjnych.

W trakcie drugiego czytania zgłoszono poprawki, które miały rozszerzyć zakres zwolnień od opłaty lokalnej.

Sejm uchwalił ustawę w brzmieniu zaproponowanym przez Komisje.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie wzbudza zastrzeżeń legislacyjnych.

Legislator

Michał Gil